

U S N E S E N Í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Trnkové a soudkyň JUDr. Věry Balejové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **WAJDA, s.r.o.**, se sídlem Vrbové, Šteruská 27/780, Slovenská republika, zastoupeného JUDr. Danielem Futejem, advokátem se sídlem Praha 6, Thákurova 676/3, proti žalované **Státní zemědělské a potravinářské inspekci, inspektorátu v Táboře**, se sídlem Tábor, Purkyňova 2533, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2015, č. j. SZPI/AA356-321/2015,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobci **s e v r a c í** soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Krajského soudu v Českých Budějovicích do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d ň ě n í :

Žalobou podanou Krajskému soudu v Českých Budějovicích dne 23. 11. 2015 se žalobce domáhal zrušení „*Vyjádření k odvolání proti vydanému opatření uvedenému v Protokolu č. P128-30939/15 ze dne 14. 9. 2015*“, které vydal ředitel inspektorátu v Táboře Státní zemědělské a potravinářské inspekce dne 24. 9. 2015 pod č. j. SZPI/AA356-321/2015 a kterým bylo žalobci sděleno, že žalobce nebyl kontrolovanou osobou, a proto s ním nemůže Státní zemědělská a potravinářská inspekce, inspektorát v Táboře jednat.

Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaná provedla dne 14. 9. 2015 u společnosti Kaufland Česká republika, v. o. s. kontrolu označování balených vín, která byla zdokumentována v Protokolu č. P128-30939/15 z téhož dne. Téhož dne vydala žalovaná opatření č. P128-30939/15/C a opatření č. P128-30939/15/D. Těmito opatřeními bylo podle § 5 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zakázáno uvádět na trh následující vína žalobce: Frankovka modrá, Modrý Portugal, Veltlínské zelené a Müller Thurgau; dále bylo příkázáno společnosti Kaufland Česká republika, v. o. s. provést kontrolu označování balených vín od žalobce a zjištěná vína bez chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení s neoprávněně uvedeným údajem o odrůdě révy vinné neuvádět dále na trh.

Žalobce uvedl, že jako subjekt, kterého se vydaná opatření bezprostředně dotýkají (tj. jako účastník řízení podle § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „správní řád“), podal v zákonné lhůtě proti výše označeným opatřením odvolání. V návaznosti na podané odvolání obdržel žalobce výše uvedené

vyjádření ředitele inspektorátu, že se žalobcem nemůže jednat, neboť nebyl kontrolovanou osobou. Žalobce se domnívá, že žalovaný měl vydat rozhodnutí podle § 28 odst. 1 správního řádu s odůvodněním, proč nelze žalobce považovat za účastníka řízení. Žalovaný se podle žalobce ani s předmětným odvoláním dále nezabýval z hlediska § 94 odst. 1 správního řádu. S ohledem na nečinnost žalovaného podal žalobce podnět pro zahájení přezkumného řízení podle § 94 odst. 1 správního řádu. Tento podnět byl žalovanou vyřízen sdělením ze dne 21. 10. 2015, kde bylo poprvé uvedeno, proč žalovaná nepovažuje žalobce za účastníka řízení.

Žalobce tedy podal správní žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), s tím, že se považuje za osobu aktivně legitimovanou k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Podle žalobce je pro otázky jeho účastenství v řízení nerozhodná judikatura Nejvyššího správního soudu, neboť se týká řízení o správním deliktu; v nyní projednávané věci nebyla společnost Kaufland uložena pokuta za správní delikt. Žalobce považuje s ohledem na své účastenství ve správním řízení rovněž za zcela zásadní skutečnost, že ve vydaném opatření č. P128-30939/15/C není jasně určeno, kdo je subjektem povinným ke splnění povinnosti označené jako „zákaz uvádění na trh“. Pokud není ve výrokové části jednoznačně určena osoba, které byla uložena povinnost, pak nelze vyloučit, že touto osobou je žalobce, tím spíše, že se jej vydaná opatření bezprostředně dotýkají.

Žalobce v žalobě výslovně napadl výrok vyjádření ředitele žalované ze dne 24. 9. 2015, které považuje za rozhodnutí v materiálním smyslu. Žalobce toto rozhodnutí považuje za nezákonné a nicotné, neboť s ním žalovaná nejednala jako s účastníkem řízení, když byla rozhodnutím přímo dotčena jeho práva a povinnosti, nevypořádala se s jeho účastenstvím zákonným způsobem a v důsledku toho se žalovaná nezabývala odvoláním žalobce po obsahové stránce. Žalobce je přesvědčen, že v pochybnostech měl být považován za účastníka řízení. Žalobci byla postupem žalovaného upřena práva účastníka řízení, a to včetně práva podat odvolání proti vydaným opatřením. Závěrem žalobce požádal o přiznání odkladného účinku žalobě, který odůvodnil tím, že mu vznikají ztráty na zisku z prodeje vína.

Krajský soud se zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky pro to, aby se mohl žalobou napadeným rozhodnutím zabývat věcně a dospěl k závěru, že tomu tak není. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. soudnímu přezkumu podléhají pouze takové úkony správního orgánu, kterými se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti, což není nyní posuzovaný případ.

Žalobce svou žalobu směřoval proti „*Vyjádření k odvolání proti vydanému opatření uvedenému v Protokolu č. P128-30939/15 ze dne 14. 9. 2015*“, v němž ředitel inspektorátu v Táboře žalobci sdělil, že s ním nemůže jednat, neboť nebyl kontrolovanou osobou uvedenou v Protokolu č. P128-30939/15. Krajský soud toto vyjádření žalované vyhodnotil jako pouhé sdělení o postupu správního orgánu, ze kterého však nelze dovodit založení, změnu, zrušení či závazné určení práv a povinností žalobce. Daným přípisem bylo žalobci toliko sděleno, že s ním žalovaná nebude jednat. Z toho však nelze dovodit jakékoliv dotčení právní sféry žalobce, neboť posuzovaný přípis nelze hodnotit jako úkon, kterým bylo definitivním způsobem vyřízeno jeho odvolání. Úkonem žalované nebylo žádným způsobem rozhodováno o subjektivních právech a povinnostech žalobce. Dané sdělení tak krajský soud nepovažoval za rozhodnutí v materiálním smyslu. Jak se podává z judikatury Nejvyššího správního soudu, sdělení o postupu správního orgánu není rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010, č. j. 2 As

34/2008 – 90, publikované pod č. 2164/2011 Sb. NSS nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2005, č. j. 3 Ads 30/2004 – 58, publikovaný pod č. 1279/2007 Sb. NSS).

Za situace, kdy žalobcem podané odvolání zůstalo bez vyřízení, mohl se po vyčerpání prostředků na ochranu proti nečinnosti podle správního řádu domáhat soudní ochrany jiným typem žaloby.

Vzhledem k tomu, že krajský soud žalobu odmítá, neboť byl žalován úkon správního orgánu, který není rozhodnutím, nemohl se zabývat tím, zda měl být žalobce účastníkem řízení před správním orgánem prvního stupně či nikoliv.

Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkumu vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřijatelná, jestliže se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením návrh odmítne, jestliže je podle tohoto zákona nepřijatelný.

Krajský soud tak uzavírá, že napadené sdělení žalovaného o tom, že se žalobcem nemůže jednat, nespadá pod definici rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s. ř. s. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. je takový úkon ze soudního přezkumu vyloučen. Podaná žaloba je proto podle § 68 písm. e) s. ř. s. nepřijatelná a krajskému soudu nezbylo než ji podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Soud rozhodl o vrácení soudního poplatku žalobci podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, neboť návrh na zahájení řízení byl před prvním jednáním odmítnut. Za žalobu žalobce zaplatil soudní poplatek ve výši 3000 Kč. Soudní poplatek ve stejné výši bude žalobci vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Krajského soudu v Českých Budějovicích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 18. 12. 2015

Předsedkyně senátu:
JUDr. Marie Trnková v. r.

Za správnost vyhotovení :
Prázdna Jaroslava